

สรุปผลการวิจัย opinuaryผลการวิจัย และขอเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาถึงความล้มเหลวนี้ทั้งนักเรียนพุทธิกรรมประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2524 และศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างโน้ตบุ๊กกับพุทธิกรรมประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามองค์ประกอบต่าง ๆ คือ เพศ, ประเภทของโรงเรียน, การศึกษาของบิดา รายได้ของครอบครัว อัชีพของบิดา ทั้งนี้เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาหน้าที่พลเมืองใหม่ประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับประชาธิปไตยที่ถูกทองของนักเรียน

กลุ่มตัวอย่างประชากร

ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างโรงเรียนที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 12 แห่ง ซึ่งเป็นโรงเรียนมัธยมสายสามัญในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย โรงเรียนรัฐบาล 6 แห่ง โรงเรียนราษฎร์ 6 แห่ง โรงเรียนรัฐบาลนั้นเป็นโรงเรียนสหศึกษา 2 แห่ง, โรงเรียนสตรี 2 แห่ง และโรงเรียนชาย 2 แห่ง ส่วนโรงเรียนราษฎร์ เป็นโรงเรียนสหศึกษา 2 แห่ง, โรงเรียนสตรี 2 แห่ง และโรงเรียนชาย 2 แห่ง จำนวนนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร มีนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลจำนวน 270 คน และนักเรียนโรงเรียนราษฎร์จำนวน 270 คน รวม 540 คน

จุดลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามเพื่อวัดมโนทัศน์ประชาธิปไตย ซึ่งเป็นแบบเลือกตอบ (Objective Multiple Choice) มีค่าความเที่ยง (Reliability) เท่ากับ

0.85 และแบบสอบถามพุทธิกรรมประชาธิปไตย เป็นแบบมาตราส่วนร่าเมก้า (Rating Scale)

วิธีคำนวณการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล

ญี่จัยได้แจกแบบสอบถามโน้ตบุ๊กและแบบสอบถามพุทธิกรรมประชาธิปไตยให้นักเรียนทำโดยใช้เวลา 60 นาที แบบสอบถามโน้ตบุ๊กประชาธิปไตยประกอบด้วยข้อที่ตอบจำนวน 50 ข้อ และแบบสอบถามพุทธิกรรมประชาธิปไตยประกอบด้วยคำถามจำนวน 50 ข้อ และวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโน้ตบุ๊กพุทธิกรรมประชาธิปไตยของนักเรียนชนเผ่าบุรีบูร์ กับภาษาตอนบน โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ของเพียร์สัน และทดสอบความนิยมสำคัญ พร้อมทั้งเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยจำแนกกองค์ประกอบคือ ประเพณี ประเพณี ศาสนา เทศกาล ภูมิปัญญา รายได้ของครอบครัว และอาชีพของบุคคล

2. เปรียบเทียบโน้ตบุ๊กพุทธิกรรมประชาธิปไตยของนักเรียนชนเผ่าบุรีบูร์ กับภาษาตอนบน ระหว่างนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลกับโรงเรียนราษฎร์ และนักเรียนหญิงกับนักเรียนชาย โดยหาค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยง เบณฑารฐาน และทดสอบค่า ซี (z-test)

3. เปรียบเทียบโน้ตบุ๊กพุทธิกรรมประชาธิปไตยของนักเรียนชนเผ่าบุรีบูร์ กับภาษาตอนบน โดยจำแนกตามองค์ประกอบ คือ การศึกษาของบุคคล รายได้ของครอบครัว และอาชีพของบุคคล ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffe' test for all possible comparision)

ผลการวิจัย

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รวมระหว่างคะแนนแบบโน้ตบุ๊กพุทธิกรรมประชาธิปไตย ของนักเรียนชนเผ่าบุรีบูร์ กับภาษาตอนบน ได้แก่ 0.38 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าคะแนนระหว่างโน้ตบุ๊กพุทธิกรรมประชาธิปไตยของนักเรียนมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

2. เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างโน้ตศัพท์กับพุทธิกรรมประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำแนกตามองค์ประกอบต่อไปนี้ คือ ประเภทของโรงเรียน เพศ การศึกษาของบุคคล รายได้ของครอบครัว และอาชีพของบุคคล ปรากฏว่า

2.1 คำสัมภาษณ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนโน้ตศัพท์กับพุทธิกรรมประชาธิปไตยของนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลกับโรงเรียนราษฎร์ มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

2.2 คำสัมภาษณ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนโน้ตศัพท์กับพุทธิกรรมประชาธิปไตยของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

2.3 คำสัมภาษณ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนโน้ตศัพท์กับพุทธิกรรมประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่บิดามีการศึกษาต่างกัน มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

2.4 คำสัมภาษณ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนโน้ตศัพท์กับพุทธิกรรมประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่รายได้ของครอบครัวต่างกัน มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

2.5 คำสัมภาษณ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนโน้ตศัพท์กับพุทธิกรรมประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่บิดามีอาชีพต่างกัน มีตั้งแต่ความสัมพันธ์กันน้อยถึงมีความสัมพันธ์กันมาก และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 4 คู่ คือ กลุ่มอาชีพเกษตรกรรมมีความสัมพันธ์ระหว่างโน้ตศัพท์กับพุทธิกรรมมากกว่ากลุ่มอาชีพกรรมกร พ่อค้า และข้าราชการพลเรือน กลุ่มอาชีพหาร-ทำร่วง มีความสัมพันธ์มากกว่ากลุ่มอาชีพข้าราชการพลเรือน

3. เปรียบเทียบโน้ตศัพท์ประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยเปรียบเทียบตามองค์ประกอบต่อไปนี้ ประเภทของโรงเรียน เพศ การศึกษาของบุคคล รายได้ของครอบครัว และอาชีพของบุคคล ปรากฏว่า

3.1 มโน้ตศัพท์ประชาธิปไตยระหว่างนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลกับโรงเรียนราษฎร์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3.2 มโนทัศน์ประชาธิปไตยระหว่างนักเรียนเห็นอกนักเรียนชาย ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

3.3 มโนทัศน์ประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่บีกามีการศึกษาต่างกัน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในทุกระดับการศึกษา

3.4 มโนทัศน์ประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ครอบครัวมีรายได้ต่างกัน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในทุกระดับรายได้ของครอบครัว

3.5 มโนทัศน์ประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่บีกามีอาชีพต่างกัน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 9 คู่ คือ กลุ่มอาชีพนักบริหาร มโนทัศน์ประชาธิปไตยสูงกว่ากลุ่มอาชีพห้าร-ทำรัว, ลูกจ้าง, กรรมกร กลุ่มอาชีพนักการเมืองมโนทัศน์ประชาธิปไตยสูงกว่ากลุ่มอาชีพห้าร-ทำรัว, ค้าขาย, ลูกจ้าง, กรรมกรและเกษตรกรรม กลุ่มอาชีพข้าราชการพลเรือนมีโนทัศน์ประชาธิปไตยสูงกว่ากลุ่มอาชีพกรรมกร

4. เปรียบเทียบพัฒนาระบบประชารัฐไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยจำแนกตามองค์ประกอบดังนี้ คือ ประเภทของโรงเรียน, เพศ, การศึกษาของบีกาม รายได้ของครอบครัว และอาชีพของบีกาม pragmawa

4.1 พัฒนาระบบประชารัฐไทย ระหว่างนักเรียนโรงเรียนราษฎร์กับโรงเรียนรัฐบาลมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4.2 พัฒนาระบบประชารัฐไทยระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4.3 พัฒนาระบบประชารัฐไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่บีกามีการศึกษาต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 5 คู่ คือ นักเรียนที่บีกามีระดับการศึกษาจบปริญญาตรี-เอก มีพัฒนาระบบประชารัฐไทยดีกว่านักเรียนที่บีกามีการศึกษาจบมัธยมศึกษา, ประถมศึกษา, และไม่มีการศึกษา นักเรียนที่บีกามีระดับการศึกษาจบอนุปริญญา มีพัฒนาระบบประชารัฐไทยดีกว่านักเรียนที่บีกามีระดับการศึกษาจบประถมศึกษาและไม่มีการศึกษา

4.4 พฤติกรรมประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมตอนบนที่ครอบครัวมีรายได้ต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 2 ถู คือนักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้สูง มีพฤติกรรมประชาธิปไตยดีกวานักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้ปานกลาง และค่า

4.5 พฤติกรรมประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนบนที่บ้านอาชีพพ่อแม่ กัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 2 ถู คือกลุ่มอาชีพนักการเมือง มีพฤติกรรมประชาธิปไตยดีกวากลุ่มอาชีพลูกจ้างชายของและกรรมา

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างโน้ตคั้น กับพฤติกรรมประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนบน" ศึกษาถึงความสัมพันธ์และเปรียบเทียบตามองค์ประกอบทาง ๆ ดังนี้ :- ประเภทของโรงเรียน เพศ การศึกษาของมิດ้า รายได้ของครอบครัว และอาชีพของบิดา ข้อคนพบนี้ เป็นไปตามสมบุค्तฐานและไม่เป็นไปตามสมบุค्तฐาน ซึ่งสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนบน ในกรุงเทพมหานคร มีโน้ตคั้นเกี่ยวกับประชาธิปไตยสัมพันธ์กับพฤติกรรมประชาธิปไตยในระดับปานกลาง คือ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.38 ซึ่งสอดคล้องกับสมบุค्तฐานที่คงไว้ และทรงกับงานวิจัยของ วีรวรรณ พิญดย¹ ให้ทำการวิจัยเรื่อง "ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพายในระบบประชาธิปไตย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนบน" พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนบนมีภาระการปฏิบัติจริงของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง โดยเฉพาะการปฏิบัติตามกฎหมายของโรงเรียน การเลือกตั้งใน

¹ วีรวรรณ พิญดย "ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนบน (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาแมธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518) หน้า 62.

ในโรงเรียน การร่วมกิจกรรมนิทรรศการ ส่วนในด้านความรู้ความเข้าใจประชาธิปไตย อยู่ในระดับปานกลาง ดูจากผลของการวิเคราะห์ข้อมูลจะพบว่าคะแนนเฉลี่ยมโน้ตคัณรวมของนักเรียนเท่ากับ 38.39 คิดเป็นร้อยละ 76 ส่วนคะแนนเฉลี่ยพุทธิกรรมเท่ากับ 120.11 คิดเป็นร้อยละ 80 จะเห็นว่านักเรียนมีโน้ตคันและพุทธิกรรมประชาธิปไตยเป็นไปในทางนาก คืออยู่ในระดับดีพอใช้ เมื่อผลการวิจัยเป็นดังนี้นั่นว่า เป็นสิ่งที่สำคัญที่จะช่วยสร้างบรรยายกาศประชาธิปไตยในสังคมไทยให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2. ผลการวิจัยเบรี่ยบเทียบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนโน้ตคันประชาธิปไตยกับพุทธิกรรมประชาธิปไตย จำแนกตามองค์ประกอบต่าง ๆ คือ ประเภทของโรงเรียน เพศ การศึกษาของบิดา รายได้ของครอบครัวและอาชีพของบิดา

2.1 ผลการวิจัยพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนโน้ตคันกับพุทธิกรรมประชาธิปไตยของนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลกับโรงเรียนราชภัฏมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และไม่แตกต่างกันที่ระดับความมั่นคงสำคัญ .05 จากการวิเคราะห์ข้อมูลจะพบว่านักเรียนห้องโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราชภัฏมีลักษณะโน้ตคันและพุทธิกรรมประชาธิปไตยเป็นไปในลักษณะทามกัน คือนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลมีโน้ตคัน และพุทธิกรรมประชาธิปไตยสูงกว่าโรงเรียนราชภัฏ เล็กน้อย และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงกว่าโรงเรียนราชภัฏ คือ ของโรงเรียนรัฐบาลมีค่า 0.43 และนักเรียนโรงเรียนราชภัฏ มีค่า 0.35 แต่เมื่อทดสอบค่า $Z-test$ แล้วไม่แตกต่างกัน ที่เป็นดังนี้น่าจะเป็นไปได้ว่า ในสภาพปัจจุบันนี้ เพราะเด็กนักเรียนห้องโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราชภัฏมีขอบเขตจำกัดในการแสดงบทบาทประชาธิปไตยคล้าย ๆ กัน เช่น ห้ามมีสกปรกนักเรียน ห้ามมีการเดิน-ขบวนเรียกร้องสิทธิ์ต่าง ๆ ทำให้มโน้ตคันประชาธิปไตยกับพุทธิกรรมประชาธิปไตยได้รับการตอบสนองน้อย จึงมีผลให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน

2.2 ผลการวิจัยพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างโน้ตศันกับพฤติกรรมประชาธิปไตยของนักเรียนหญิงกับนักเรียนชายมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และไม่แตกต่างกันที่ระดับความมั่นใจสำคัญ .05 จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนโน้ตศันกับพฤติกรรมประชาธิปไตยของนักเรียนหญิงกับนักเรียนชายใกล้กันมาก คือ 0.39 แสดงว่าทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีโน้ตศันกับพฤติกรรมสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชิต ประสมปลื้ม¹ ทำวิจัยเรื่อง "ความสัมภัยทางการเมืองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาริลลาม" พนวันนักเรียน มัธยมศึกษาปีที่ 3 เพศหญิงและเพศชายมีทัศนคติทางการเมืองไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลดา ลินธร กิจจาริการกุล² ทำวิจัยเรื่อง "ทัศนคติทางการเมืองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย" พนวันนักเรียนหญิงและชายมีทัศนคติทางการเมืองไม่แตกต่างกัน เนื่อที่เป็นต้นนี้จะเป็นไปได้ว่าในสภาพปัจจุบันนักเรียนในกรุงเทพมหานคร นักเรียนมีโอกาสได้รับความรู้จากสื่อสารมวลชนได้รวดเร็ว และสภาพแวดล้อมไม่แตกต่างกัน ทำให้มีความไม่แตกต่างกันได้ อีกประเด็นหนึ่งอาจเป็น เพราะในสังคมปัจจุบันประเทศไทยให้สิทธิหญิงและชาย มีความเท่าเทียมกันในด้านกฎหมาย, การทำงานหรือการแสดงความคิดเห็น ทำให้นักเรียนเห็นควรย่างที่ศรีจึงมีผลต่อโน้ตศันและพฤติกรรมของนักเรียนได้

2.3 ผลจากการวิจัยพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างโน้ตศันกับ พฤติกรรมประชาธิปไตยของนักเรียนที่บีความมีระดับการศึกษาต่างกัน มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและไม่แตกต่างกันที่ระดับความมั่นใจสำคัญ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ทั้งไว้

¹ วิชิต ประสมปลื้ม "ความสัมภัยทางการเมืองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาริลลาม" (วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต แผนกมัธยมศึกษา มก.พิทักษ์วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518) หน้า 103.

² ลดา ลินธร กิจจาริการกุล "ทัศนคติทางการเมืองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย" (วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาสามัญศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523) หน้า 129.

ถึงแม้ค่าสัมปรัชติสหสมพันธ์จะไม่แตกต่างกันมากนัก แต่ที่น่าสังสัยมากคือ ในกรณีนักเรียนที่มีภาระซัมนักเรียนศึกษานั้นมีค่าความสัมพันธ์ค่าที่สูด และนักเรียนที่มีภาระศึกษาระดับปฐมวัยครรภ์-เอกมีความสัมพันธ์สูงที่สุด ในกรณีของนักเรียนที่มีภาระซัมนักเรียนศึกษานั้น จากผลของการวิเคราะห์ข้อมูลเห็นว่ามีคะแนนโน้ตศับนิปานกลาง และคะแนนพุทธิกรรมสูง และสูงกว่านักเรียนที่มีภาระประเมินศึกษาและไม่มีภาระศึกษาอีก เนื่องจากเป็นเด็กนักเรียนที่มีภาระต้องมาเรียนรู้ในชั้นปานกลางนั้นส่วนใหญ่จะมีอาชีพทำงานตามโรงงานและลูกจ้างบริษัท จึงมีเวลาเอาใจใส่บุตรน้อย แต่พุทธิกรรมประชาธิปไตยนั้นบุตรมักจะได้พบเห็นจากบิดามารดาในการเรียกร้องค่าจ้าง และขอสวัสดิการต่าง ๆ ทำให้นักเรียนได้ประสบการณ์ตรง ผลกระทบข้อมูลจึงออกมายังรูปที่ว่านักเรียนมีโน้ตศับนิปานกลางแม้มีพุทธิกรรมประชาธิปไตยสูง ก็อาจจะเป็นได้

2.4 ผลการวิจัยพบว่าค่าสัมปรัชติสหสมพันธ์ ระหว่างโน้ตศับนิกับพุทธิกรรมประชาธิปไตยของนักเรียนซัมนักเรียนศึกษาตอนท้ายที่ครอบครัวมีรายได้ต่างกัน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ทั้งไว้ ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณวินล หนูมพาณิช¹ ที่พบว่า รายได้ของบิดามารดาไม่มีความสัมพันธ์กับโน้ตศับนิการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักเรียนซัมนักเรียนศึกษาตอนท้าย และทรงกันข้ามกับงานวิจัยของ เพรด ไอ กรีนสไตน์ (Fred I Greenstein) ที่พบว่านักเรียนที่มีสภาพครอบครัวยากจนจะไม่ค่อยกล้าแสดงความคิดเห็นหรือร่วมกิจกรรมต่าง ๆ จากผลของการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจที่จะมีคะแนนโน้ตศับนิมาก แต่ค่าคะแนนพุทธิกรรมต่ำ ฉะนั้นค่าสัมปรัชติสหสมพันธ์ระหว่างคะแนนโน้ตศับนิกับพุทธิกรรมจึงมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และ

¹ วรรณวินล หนูมพาณิช, "มโน้ตศับนิการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนท้าย" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท แผนกวิชาสามัญศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยชุมชนกรุงเทพมหาวิทยาลัย, 2517) หน้า 74.

² Fred I Greenstein, Children and Politics (New Haven: Yale University Press, 1965): 94-106.

นักเรียนที่มาร่างจากครอบครัวยากจนจะมีคะแนนโน้ตศัพท์พอใช้ แต่มีค่าคะแนนพุทธิกรรมต่ำ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนไม้โน้ตศัพท์กับพุทธิกรรมประชาธิปไตยจึงมีความล้มเหลวที่สูงในระดับปานกลาง เมื่อนำค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มาเปรียบเทียบกันจึงไม่แตกต่างกัน

2.5 ผลการวิจัยพบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างโน้ตศัพท์กับพุทธิกรรมประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่บ้านมีอาชีพต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 4 คู่ คือ กลุ่มอาชีพเกษตรกรรมมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงกว่ากลุ่มอาชีพกรรมกร ค้าขาย และอาชีพข้าราชการ กลุ่มอาชีพทหาร-ตำรวจ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงกว่ากลุ่มอาชีพข้าราชการพลเรือน นอกจากนี้ไม่แตกต่างกัน

จากข้อมูลจะพบว่านักเรียนที่บ้านมีอาชีพเกษตรกรรมมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนโน้ตศัพท์กับพุทธิกรรมประชาธิปไตยสูงที่สุด คือ 0.73 ซึ่งมากกว่าอาชีพอื่น ๆ แต่ถ้าพิจารณาถึงโน้ตศัพท์กับพุทธิกรรมประชาธิปไตยจะมีค่าต่ำกว่าอาชีพอื่นๆ โดยเฉพาะพุทธิกรรมประชาธิปไตยจะต่ำสุด คือ ได้คะแนน 115 แต่มีความล้มเหลวใกล้เคียงกับโน้ตศัพท์ประชาธิปไตย จึงทำให้มีความล้มเหลวระหว่างคะแนนหังส่องสูงได้ เมื่อนำมาวิเคราะห์เป็นค่าنمโน้ตศัพท์กับพุทธิกรรมประชาธิปไตยจัดอยู่ในระดับกลาง แก่เมื่อนำมาคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แล้วมีความล้มเหลวสูงมาก ที่เป็นดังนี้น่าจะกล่าวได้ว่า นักเรียนที่บ้านมีอาชีพเกษตรกรรมต้องช่วยครอบครัวในการทำงาน จึงเป็นภาระหนึ่งที่ทำให้มีเวลาศึกษาหาความรู้น้อย และโอกาสพบปะสังคมน้อย พร้อมทั้งบ้านมีชีวิตแบบเรียบ ๆ ไม่ค่อยจะมีปฏิสัมพันธ์กับสังคม เช่น การเดินช่วง, การประท้วงหยุดงานเมื่อൺกรรมการ จึงทำให้พุทธิกรรมของบุตรออกมายืนค้านเรียบร้อย และอีกประดิษฐ์หนึ่งที่อาจทำให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูง เพราะจำนวนประชากรมีน้อยเพียง 18 คน ส่วนในกลุ่มอาชีพข้าราชการพลเรือนกับกลุ่มอาชีพทหาร-ตำรวจนั้น ในกลุ่มอาชีพทหาร-ตำรวจมีโน้ตศัพท์กับพุทธิกรรมล้มเหลวที่สูงในระดับปานกลาง แต่มีค่าของคะแนนโน้ตศัพท์และพุทธิกรรมต่ำกว่าอาชีพข้าราชการพลเรือน คือ นักเรียนที่บ้านมีอาชีพเป็นข้าราชการพลเรือนนั้นมีพุทธิกรรมประชาธิปไตยสูง แต่มีความรู้ปานกลาง

จึงทำให้ค่าสมประสิทธิ์มีความล้มเหลวน้อย ส่วนนักเรียนที่ปิดตามืออาชีพในกลุ่มที่ 7 คือ พหาร คำราوا นันมีโนทัศน์ดี แต่พหุคิกรรมประชาธิปไตยต่ำกว่ากลุ่มข้าราชการพลเรือน เนื่องจากบุตรพหาร คำราوا มีพหุคิกรรมประชาธิปไตยไม่ดีนักนั้น ญี่วิจัยเห็นว่า เพราะนักเรียน ในกลุ่มนี้มีค่าเป็นพหาร คำราوا คิดว่าบินของตนเป็นผู้รักษาภูมาย หรือมีหน้าที่ป้องกัน ประเทศ และมีหน้าที่คุ้มครองประชาชน พร้อมกับมือที่มีพลคุ้มประพุคินภูบดีของประเทศไทย คำราوا จึงอาจมีผลต่อจิตใจและการกระทำการของบุตร พหารให้นักเรียนที่มีค่าเป็นพหาร คำราามีพหุคิรรัมไม่เป็นประชาธิปไตยที่ดีเท่าที่ควร

3. เปรียบเทียบมโนทัศน์ประชาธิปไตยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นตาม องค์ประกอบต่อไปนี้ คือ ประเททของโรงเรียน เพชร การศึกษาของบุคคล รายได้ของ ครอบครัว และอาชีพของบุคคล ดังต่อไปนี้

3.1 ผลการวิจัยพบว่ามโนทัศน์ประชาธิปไตยระหว่างนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลกับนักเรียนโรงเรียนราษฎร์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่ง สอดคล้องกับสมมุติฐาน ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่ามักเรียนโรงเรียนรัฐบาลมีค่าเฉลี่ย มนโนทัศน์เท่ากับ 39.00 นักเรียนโรงเรียนราษฎร์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 37.77 ซึ่งมโนทัศน์ของ นักเรียนโรงเรียนรัฐบาลดีกว่าโรงเรียนราษฎร์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประวิทย์ อรรถวิเวก¹ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "มโนทัศน์เกี่ยวกับประชาธิปไตยของนักเรียนมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร" ซึ่งพบว่านักเรียนโรงเรียนรัฐบาลมีมนโนทัศน์ประชาธิปไตยสูงกว่า โรงเรียนราษฎร์และทรงข้ามกับงานวิจัยของวีรวรรณ พิมูล² ทำการวิจัยเรื่อง "ความรู้ความ

¹ ประวิทย์ อรรถวิเวก "มโนทัศน์เกี่ยวกับประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3" (วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาแมธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย phù Lalang กรรมมหาวิทยาลัย, 2518) หน้า 56.

² วีรวรรณ พิมูล "ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น" (วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาแมธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย phù Lalang กรรมมหาวิทยาลัย, 2518)

เข้าใจเกี่ยวกับบทบาทในระบบประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนตน ผลปรากฏว่า นักเรียนโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราชภัฏ มีความรู้ความเข้าใจไม่แตกต่างกัน

จากผลการวิจัยนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล มีโน้ตที่คิวานักเรียนโรงเรียนราชภัฏ
น่าจะเป็นไปได้ว่า เพราะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรใหม่ของชั้นมัธยมศึกษาตอนตน
ในปี พ.ศ. 2521 จะพบว่าถึงแม้โรงเรียนรัฐบาลกับโรงเรียนราชภัฏจะใช้หลักสูตรเดียวกัน
แบบเรียนอย่างเดียวกันหรือคล้ายกัน แต่โครงสร้างของการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร
ใหม่นี้ทางโรงเรียนจะคงมีความพอมั่นในความบุคลากร อุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องเรียน
การจัดกิจกรรมและริบหลักสูตร การเปิดวิชาเลือกเสรีให้นักเรียนเลือกเรียน ตามความสนใจ
จากประเด็นนี้จะพบว่าโรงเรียนรัฐบาลคงจะจัดให้ถึงแม้จะไม่สมบูรณ์นัก แต่โรงเรียนราชภัฏ
มีปัญหามากไม่สามารถจัดให้เหมือนโรงเรียนรัฐบาล เพราะขาดแคลนงบประมาณ, บุคลากร
สถานที่ จนบังคับนี้โรงเรียนราชภัฏบางแห่งต้องบิดตัวเองหรือเลิกกิจการไป ซึ่งจากผลการ
นี้สามารถที่ให้เห็นถึงความไม่เปรียบเทียบเชิงวิชาการที่นักเรียนโรงเรียนรัฐบาลคิวานักเรียน
โรงเรียนราชภัฏ หรืออีกประเด็นหนึ่งจากการสอบถามคิลล์เลือกนักเรียนเข้าศึกษาในสถานศึกษา
โดยเฉลี่ยโรงเรียนรัฐบาลสามารถคัดเลือกเด็กที่เข้าศึกษาได้กว่าโรงเรียนราชภัฏ อาจจะ
ทำให้ความสามารถเชิงวิชาการต่างกันได้

3.2 ผลจากการวิจัยพบว่า มโน้ตที่คิวานักประชาธิปไตยระหว่างนักเรียนหญิงและ
นักเรียนชายไม่แตกต่างกัน ที่ระดับความมั่นใจสำคัญ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่สองไว้
แล้วสอดคล้องกับงานวิจัยของสติติ จิตตะนาค¹ เรื่องความรู้ความเข้าใจในระบบประชาธิปไตย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งปรากฏว่านักเรียนชายและนักเรียน

¹ สติติ จิตตะนาค "ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุบลราชธานี" (วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชา�ัธยมศึกษา^{บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518) หน้า 52.}

หญิงนี้ความรู้ความเข้าใจในระบบประชาธิปไตยไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วีรวารณ พิบูลย์¹ เรื่อง "ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทในระบบประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนตนซึ่งปรากฏว่านักเรียนหญิงและนักเรียนชาย มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตยไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอลлен จอย สมิงค์ (Ellen Joy Schmink)² ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาทัศนคติทางการศึกษาประชากรของนักเรียนในเขตชนบท" โดยทำการศึกษากับนักเรียนระดับเกรด 9 - เกรด 12 โดยศึกษาทางด้านความคิดรวบยอดเกี่ยวกับประชาธิปไตยโดย ซึ่งผลปรากฏว่า นักเรียนชายและหญิงมีทัศนคติไม่แตกต่างกัน จากผลการวิจัยแสดงว่า เพศไม่มีอิทธิพลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบประชาธิปไตย ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างประชากรมีระดับการศึกษาอย่างเดียวกัน คือกำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนตน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และอยู่ในกรุงเทพมหานคร เมื่อ ก่อนจะได้รับพัฒนาความรู้โภคภัย กับ และวัยของนักเรียนใกล้เคียงกัน อีกทั้งได้รับประสบการณ์ทาง โภคภัย กับ และอีกประดิษฐ์ คือทางด้านการสื่อสารและสื่อมวลชน ต่าง ๆ ซึ่งนักเรียนในกรุงเทพมหานครได้รับเท่าเทียมกัน และมีเพร่หลายจณาแหล่งความรู้ ได้แก่ และพบเห็นสังคมต่างประเทศ ในทั่วโลก ประชาธิปไตยของนักเรียนหญิงและชายไม่แตกต่างกันใด

¹ วีรวารณ พิบูลย์ "ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทในระบบประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนตน" (วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518) หน้า 69

² Ellen Joy Schmink, "A Study of Attitude Towards Citizenship as Reported by Suburbom High School Students," Dissertation Abstracts International Vol.35, No 4 (October, 1973) P.1499-A.

จากผลการวิจัยสำนารถภิปรายได้ว่า การศึกษาของมีด้านความสัมพันธ์กับ
มนต์เสน่ห์ของนักเรียน ทั้งนี้มีด้านเป็นบุคคลสำคัญของครอบครัว เพราะมีความหน้าที่เป็นผู้นำ
เป็นแบบอย่าง และเป็นผู้ชี้แนวทางในการสร้างลัทธิแวดล้อม และบรรยายการแบบประชาชนปีไทย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515) หน้า 56.

² ประวิทย์ อรรถวิเวก "มโนทัณ្ហ เกี่ยวกับประเทศไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3" (วิทยานิพนธ์ ปริญญาดุษฎีบัตร แผนกวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515) หน้า 59.

3 รัตนารณ์ นหารา งานที่ "มโนทัศน์ เกี่ยวกับประชาภิป" ไทยของนักศึกษาประการศ-
นีบัตรชั้นสูง ในกรุงเทพฯ" (วิทยานิพนธ์ ปรัชญามหาบัณฑิต ภาควิชานักเรียนศึกษา บัณฑิต
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520) หน้า 71.

ในครอบครัวนิคที่มีการศึกษาดีอยู่แล้ว มีวิธีการปฏิบัติความต้องห้ามประวัติไทยที่สำคัญและดูถูกต้อง ในทางตรงกันข้าม ลักษณะการศึกษาทำโดยท้าไปมั่นจะสร้างบรรยายภาพที่เป็นเนื้อหาภาระภายในครอบครัว คือที่คณารักษาศรัทธาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้เสนอรายงานการวิจัยเรื่อง "ลักษณะบางประวัติของสถาบันสังคมไทยที่เป็นอุปสรรคต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย" พบว่าในครอบครัว บิดาเป็นหัวหน้าครอบครัวยังมีอิทธิพลอยู่มาก ในเรื่องการแก้ไขบัญชา การตัดสินใจข้าคัญญาต่าง ๆ ในครอบครัว¹ จะนั่งจากเหตุผลแต่เดียว จึงอาจเป็นเครื่องชี้ให้เห็น การศึกษาของบิดามีส่วนสัมพันธ์กับโน้นที่คนประเทศไทยของนักเรียนได้ผลิตข้อมูลการวิจัย

3.4 ผลการวิจัยพบว่า โน้นที่คนประเทศไทยของนักเรียนชนเผ่าบิดามีศึกษาตอนต้นที่ครอบครัวมีรายได้ต่างกัน มีความแตกต่างกัน เป็นไปตามสมมุติฐานที่ว่า จากการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้สูงจะมีโน้นที่คนประเทศไทยสูงกว่านักเรียนที่มาจากครอบครัว มีรายได้ต่ำ คือนักเรียนจากครอบครัวที่มีรายได้สูงมีโน้นที่คน 41.1 และจากครอบครัวมีรายได้ต่ำมีโน้นที่คน 33.6 ผลวิจัยนี้สอดคล้องกับของ รัตนารณ์ มหาศรรานนท์² ที่ทำการวิจัยเรื่อง "มโนทัศน์เกี่ยวกับประชาธิปไตยของนักศึกษาประชาศักรานนท์บัตรชนชั้นสูงในกรุงเทพมหานคร" ผลการวิจัยพบว่ารายได้ของครอบครัวของนักศึกษามีผลต่อมโนทัศน์ประชาธิปไตยอย่างมีนัยสำคัญ คืออุปนิสั�ษาที่ครอบครัวมีรายได้ตั้งแต่ 3001 บาท ขึ้นไป มีโน้นที่คนสูงกว่านักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้ 1000 บาท 1500 บาท และ 2000 บาท แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Carol Cate Webster³ ที่ทำการศึกษา

¹ คณารักษาศรัทธาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ลักษณะบางประวัติของสถาบันสังคมไทยที่เป็นอุปสรรคต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย, รายงานการวิจัย (กรุงเทพฯ: กรุงสยามการพิมพ์, 2515) หน้า 53

² รัตนารณ์ มหาศรรานนท์ "มโนทัศน์เกี่ยวกับประชาธิปไตยของนักเรียนประชาศักรานนท์บัตรชนชั้นสูงในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท ภาควิชานิยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519) หน้า 67.

³ Carol Cate Webster, "Political Socialization in India," Dissertations Abstracts International. 35 (July, 1974): 548-A.

การเรียนรู้ทางการเมืองของนักเรียนในอินเดีย ปรากฏผลการวิจัยว่า นักเรียนกลุ่มที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมดีนักเรียนและสูง มีประสิทธิภาพทางการเมือง ทำภารกิจที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจดีและไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประวิทย์ อรรถวิเวก¹ ได้ทำการวิจัย ปรากฏผลความโน้มkenประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับรายได้ของครอบครัว

ผลการวิจัยนี้เน้นว่าฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีผลต่อโน้มkenประชาธิปไตยของนักเรียน เนื่องจากนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี อาจจะมีโอกาสในการศึกษาทำความรู้ และเข้าร่วมกิจกรรมทาง ฯ ให้กับนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะยากจน เพราะถึงแม่เป็นบ้ามารดา ของนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจจะมีเวลาทำการเอาใจใส่การเรียนของลูกน้อย แต่สามารถจ้างอาจารย์มาสอนพิเศษให้ความรู้เพิ่มเติมได้ หรือการให้โอกาสลูก ฯ ไปพบรหัสลังค์ทาง ฯ ไม่ยาก แต่ในทางกลับกัน นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ เมื่อทางโรงเรียนให้รวมกิจกรรมใด ก็ไม่สามารถทำได้ และต้องรับภาระงานช่วยเหลือแม่ทำงาน ทำให้เวลาในการศึกษาเดาเรียนมีน้อยลง และจากข้อมูลยังพบอีกด้วยว่า ครอบครัวที่มีรายได้ต่ำกว่า 2000 บาท สวนใหญ่ บ้านมารดาจะมีการศึกษาทำด้วย ยิ่งทำให้มีผลในการให้การอบรม และเป็นที่ปรึกษาแก่ลูกน้อยลงไปด้วย

3.5 ผลการวิจัยปรากฏว่า มโนทัศน์ประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาตอนตนที่บิดามีอาชีพทางกัน มีโนทัศน์แตกต่างกัน เป็นไปตามสมมุติฐานที่คงไว้ จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นผู้บริหารหรืออาจารย์มหาวิทยาลัย จะมีโนทัศน์ที่กว้าง นักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็น พ่อครัว, คำราจ, ค้าขายหนาเบ, คุณงานก่อสร้าง, และนักเรียน

¹ ประวิทย์ อรรถวิเวก, "มโนทัศน์เกี่ยวกับประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ ๓" (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท แผนกวิชาแมธ์มัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๘) หน้า 60.

ที่บิดามีอาชีพเป็นนักการเมือง นักกฎหมาย จนมีโน้ตศัพท์สูงกว่านักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นห้าง, ตำรวจ เกษตรกรรม, คุณงานก่อสร้าง, ค้าขายหารบเร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนภรณ์ มหาศรานนท์¹ ได้ทำการวิจัยพบว่านักศึกษาที่บิดามีอาชีพทางกันจะมีโน้ตศัพท์ทางกัน และใกล้เคียงกับงานวิจัยของ Toby Barbara Cedar² ได้ทำการวิจัยและพบว่า อาชีพของครอบครัวมีความสัมพันธ์อย่างมากกับทัศนคติทางการเมืองของเยาวชน และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรรษวินด์ หนูมพาณิช ที่พบว่า มโน้ตศัพท์ประชาธิปไตยของนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับอาชีพของบิดา

อาจจะกล่าวได้ว่าการที่นักเรียนมีบิดามีอาชีพเป็นนักปกครอง นักการเมือง นักหนังสือพิมพ์ มีมโน้ตศัพท์สูงสุด เพราะอาจจะเป็นไปได้ ที่บิดาของนักเรียนกลุ่มนี้ ได้นำวิชาที่เรียนมาใช้ในการอุ้งและปกครองลูก ๆ หรืออาจจะเป็นเพระกิจกรรมบางอย่างของบิดาได้เป็นเครื่องกระตุนให้เด็กได้รับความรู้ ทางด้านประชาธิปไตยกว่าก่อฉุ่น ส่วนกลุ่มอาชีพผู้บริหารหรืออาจารย์มหาวิทยาลัย นั้น นักเรียนมีมโน้ตศัพท์ประชาธิปไตยสูงเป็นอันดับ 2. เพราะอาจจะเป็นไปได้ว่าบุริหารมีความพร้อมในด้านเศรษฐกิจสามารถถ่ายทอดอาจารย์สอนพิเศษ หรือหาเทคโนโลยีทันสมัย ทำให้เด็กได้รับความรู้และประสบการณ์ได้ ส่วนอาจารย์มหาวิทยาลัยนั้น เป็นผู้ให้ความรู้แก่นักศึกษา จึงนำประสบการณ์และการกระทำการ ฯ มาใช้กับบุตร ใหม่มีความเป็นประชาธิปไตยได้ ส่วนในกรณีนักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นห้าง, ตำรวจ มีมโน้ตศัพท์ประชาธิปไตยไม่สูง เมื่อเทียบกับอาชีพอื่น ๆ ซึ่งในทางทฤษฎีนักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นห้าง, ตำรวจ น่าจะมีมโน้ตศัพท์ แต่ในสภาพความเป็นจริงนั้น นักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นห้างหรือตำรวจมีจำนวนน้อยมาก จึงทำให้นักเรียนคิดว่าคนมีภาระหนัก หรืออีกประการหนึ่งจากราย

¹ รัตนภรณ์ มหาศรานนท์ "มโน้ตศัพท์เกี่ยวกับประชาธิปไตยของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาแม่ข่ายศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519) หน้า 68.

² Toby Barbara Cedar, "Determining the Effects of Family Characteristics on the Political Opinions of Youth," Dissertations Abstracts International, 33 (May 1973): 6410-A.

จะเอ่ยดของข้อมูลพบว่า ในตัวอย่างประชากรนักเรียนที่บิคามีอาชีพเป็นตำราและทหารนั้น ส่วนใหญ่มีศักดิ์กำกับว่าสัญญาบัตร และจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ถึง 90% ทำให้มีความเข้าใจและ เอาใจใส่คุณลักษณะอยามาก

4. เปรียบเทียบพฤติกรรมประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนตน ตาม องค์ประกอบต่อไปนี้ ประเภทของโรงเรียน, เพศ, การศึกษาของบิดา, รายได้ของครอบครัว และอาชีพของบิดา

4.1 ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมประชาธิปไตยระหว่างนักเรียนโรงเรียน รัฐบาลกับโรงเรียนราชภัฏ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมุติฐาน ที่ 4 ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ วีรวรรณ พิบูลย์¹ ให้ทำการวิจัยเรื่อง "ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทในระบบประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนตน" ชี้ไปทาง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราชภัฏ มีการปฏิบัติจริง ระหว่าง อุปนิสัยในโรงเรียนไม่แตกต่างกัน และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของประวิทย์ อรรถวิเวก² ที่ ปรากฏว่าความรู้ความเข้าใจไม่แตกต่างกัน เมื่อเป็นเช่นนี้ผู้วิจัยขออภิปราย ดังนี้

ในการวิจัยของ วีรวรรณ พิบูลย์ และประวิทย์ อรรถวิเวก ให้ทำการวิจัยในขณะ ที่นักเรียนโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนราชภัฏใช้หลักสูตรเก่าปี 2503 อุปนิสัยที่ผู้ วิจัยทดสอบนี้ โรงเรียนทาง ๆ ที่ทำการวิจัยได้เปลี่ยนหลักสูตรจาก พ.ศ. 2503 เป็นหลักสูตร ปี พ.ศ. 2521 และผลของหลักสูตรจะพบร้าในปี พ.ศ. 2503 นั้นเน้นค่านิยมวิชาการ ความรู้

¹ วีรวรรณ พิบูลย์ "ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทในระบบประชาธิปไตยของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนตน" (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท มหาบัณฑิต แผนกวิชาแมธยมศึกษา บัณฑิต วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518) หน้า 63

² ประวิทย์ อรรถวิเวก "มโนทัศน์กับประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3" (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท มหาบัณฑิต แผนกวิชาแมธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518) หน้า 56.

ในเนื้อหาทำให้การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราชภัฏไม่แตกต่างกันนั้น แก่ในสภาพปัจจุบันนี้ โรงเรียนราชภัฏบางแห่งคงเดินกลิ่นจิตรไป เนื่องในลักษณะ จัดการศึกษาใหม่ ที่ให้ความเดือดเสรีมาก ๆ มีการจัดชุมนุม การจัดกิจกรรมทาง แต่โรงเรียนรัฐบาลสามารถจัดได้ จึงมีผลทำให้ผลการวิจัยออกมานิรย์ที่ว่า นักเรียน โรงเรียนรัฐบาลมีความต้องการประชาธิปไตยสูงกว่านักเรียนโรงเรียนราชภัฏ และจากสภาพ ของโรงเรียนที่ผู้วิจัยพยายามเห็นนั้นโรงเรียนมีแนวโน้มความพร้อมมากกว่า

4.2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนตนปีการศึกษา 2524 มีพฤติกรรมทางค่านประชาธิปไตยแตกต่างกัน เป็นไปตามสมมุติฐานที่ทั้งไว้ โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนหญิงมีพฤติกรรมเป็นประชาธิปไตยดีกว่านักเรียนชาย จากการคะแนนพฤติกรรมประชาธิปไตยของนักเรียนหญิง เท่ากับ 120.04 คะแนน พฤติกรรมประชาธิปไตยของนักเรียนชาย เท่ากับ 117.00 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อาคม จันทร์สุนทร¹ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจสภาพความประพฤติของนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาตอนตนของโรงเรียนต่าง ๆ ในเขตการศึกษา 6" ซึ่งปรากฏผลว่า การประพฤติ ปฏิบัติที่เกี่ยวกับปัญหาในโรงเรียน เช่น การหนีเรียน, การแทรกกายบุกรเบี้ยบ, การยา ในที่ประชุม การละเมิดกฎหมายฯ ของโรงเรียน ของโรงเรียน นักเรียนชายกระทำมากกว่านักเรียน หญิง และสอดคล้องกับการค้นคว้าของแมสซิลลัส (Massialas)². ทว่า นักเรียนชาย รับรู้เรื่องร่วมการปกครองในรูปตัวบุคคลมากกว่าสถาบัน และนักเรียนหญิงจะทราบเพื่อพัฒนา自己 มากกว่า ขณะที่นักเรียนชาย ออกมาระบุคคลของตน คำเรียกร้องของประชาชน ได้มากกว่าชาย การทดลอง ของอาคม เช่นนี้อาจจะเป็น เพราะในการทำแบบสอบถามนักเรียนหญิงมีความตั้งใจดีกว่านักเรียน

¹ อาคม จันทร์สุนทร "การสำรวจสภาพความประพฤติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนตนโรงเรียนต่าง ๆ ในเขตการศึกษา 6" วารสารแนะนำ, ปีที่ 10 ฉบับที่ 44 (เม.ย.-พ.ค. 19) หน้า 31-42.

² Byron G. Massialas, "Citizenship and Political Socialization" Encyclopedia of Educational Research, Edited by Rebert L, Ebel, (4th ed., 1969): 125-126. •

ชาย จากการสังเกตนากรรบเรียนหนูงจะพยายามทำแบบสอบถามจนหมดหรือ เกือบหมดเวลา และ ทรงกันขามกับนักเรียนชายจะไม่ค่อยทึ่ใจทำ อาจจะเป็นเพราะลักษณะนิสัยของสองเพศแตก ต่างกัน ยิ่งถ้าทราบว่าไม่ได้เอกสารแน่นักเรียนชายจะไม่ค่อยสนใจ แต่อาจเป็นเพราะแบบ สอนถูก ถึงการปฏิบัติจริง ๆ นักเรียนชายตอบตามความเป็นจริงก็เป็นได้ เพราะถ้าพูดถึง ในแง่การปฏิบัติหรือพฤติกรรมแล้ว นักเรียนชายจะทำมากกว่า และในห้องไม่มีผู้ต้อง ผิด การวิจัยนี้นักเรียนหญิงจึงสูงกว่าก็ได้

4.3 ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมประชาธิปไตยของนักเรียนชนมัชymศึกษา ตอนนั้น ที่บีกามีการศึกษาทางกันมีความแตกต่างกัน เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัย นั้นคือ นักเรียนที่บีกามีการศึกษาสูงจะมีพฤติกรรมประชาธิปไตยสูง และนักเรียนที่บีกามีการศึกษาจะ มีพฤติกรรมประชาธิปไตยตามด้วย ดังนั้นการอภิปรายจะสอดคล้องกับ ขอ 3.3

4.4 ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมประชาธิปไตยของนักเรียนชนมัชymศึกษา ตอนนั้นที่ครอบครัวมีรายได้ทางกัน จะมีพฤติกรรมแตกต่างกัน เป็นไปตามสมมุติฐานที่ทั้งไว้ จากข้อมูลจะเห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของรายได้ดังนี้ นักเรียนที่มาจากการครอบครัวมีรายได้สูง ราย ได้ปานกลาง และรายได้ต่ำมีคะแนนเฉลี่ยดังนี้ 123.58, 119.54 และ 117.08 ผลการ วิจัยสอดคล้องกับการวิจัยของ เฟรด ไอ กรีนสไตน์ (Fred I Greenstein)¹ พบว่า นักเรียนที่มีสภาพครอบครัวยากจนจะไม่ค่อยกล้าแสดงความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์นักการเมือง และจะไม่รวมกิจกรรมทางการเมืองเพราจะเห็นว่าไม่มีประโยชน์แท้ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Webster² ทั้งนี้ นักเรียนที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจทำจะมีประสิทธิภาพทางการเมืองดีกว่า กลุ่มที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจดีกว่า

อุปนัยการณ์มหาวิทยาลัย

¹ Fred I Greenstein, Children and Politics (New Haven: Yale University Press, 1965): 94-106.

² Carol Cate Webster, "Political Socialization India," Dissertations Abstracts International. 35 (July, 1974): 548-A.

จากผลการวิจัยสามารถกล่าวได้ว่า สถานภาพในปัจจุบันนี้เศรษฐกิจมีความสำคัญมากต่อการดำเนินชีวิตในสังคม ถ้าครอบครัวไม่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี ย่อมมี - เครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆ ไม่มาก แต่นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจยากจนคงจะไม่มีเวลา茫然คิดถึงความเป็นประชาธิปไตยอะไร นอกจากจะห้องทำงานเพื่อหารายได้มาช่วยเหลือครอบครัว และโดยเฉพาะพ่อแม่ผู้ปกครองของนักเรียนก็เหมือนกัน ถ้ายากจน มีเวลาเอาใจใส่ทางบ้านน้อย บางครั้งกลับจากการทำงานมาเนื่องจากอาชีวกรรมล้วนเนี่ย กับบุตรได้ ทำให้นักเรียนเห็นพุทธิกรรมของพ่อแม่จึงมีผลต่อพุทธิกรรมของบุตรได้

4.5 ผลการวิจัยพบว่า พุทธิกรรมประชาธิปไตยของนักเรียนมีรูปแบบ
ศึกษาตอนนี้ที่บิดามีอาชีพต่างกัน มีความแตกต่างกัน จำนวน 2 คู่ นั่นคือ นักเรียนที่
บิดามีอาชีพหนาแน่นความ นักปักครอง นักการเมือง นักหนังสือพิมพ์ จะมีพุทธิกรรมประชา
ธิปไตยสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่บิดามีอาชีพคนงานโรงงาน และกลุ่มลูกจ้างชายของ

จากผลการวิจัยเป็นครั้นี้ สามารถพิจารณาได้หลายองค์ประกอบที่ทำให้
นักเรียนที่บิดามีอาชีพ เป็นนักปักครองมีพุทธิกรรมสูงกว่านักเรียนที่บิดามีอาชีพคนงานและ
ลูกจ้างชายของ คือประการที่ 1 การศึกษาของบิดานักเรียนที่เป็นนักปักครองสูงกว่า
บิดาของนักเรียนที่เป็นคนงานและลูกจ้างชายของ ประการที่ 2 หน้าที่การทำงานของอาชีพ
นักปักครองเกี่ยวข้องกับการเมืองการปกครองที่เป็นประชาธิปไตยมากกว่ากลุ่มอาชีพ
กรรมกรและลูกจ้างชายของ ประการที่ 3 ฐานะทางเศรษฐกิจของกลุ่มอาชีพนักปักครอง
มีแนวโน้มสูงกว่ากลุ่มกรรมกรและลูกจ้างชายของ จากเหตุผลทั้ง 3 ประการอาจมีส่วน
ทำให้นักเรียนที่บิดามีอาชีพ เป็นนักปักครอง มีพุทธิกรรมประชาธิปไตยสูงกว่านักเรียนที่มี
บิดามีอาชีพ เป็นกรรมกรและลูกจ้างชายของ

ขอเสนอแนะ

ขอเสนอแนะสำหรับผู้บริหารการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ)

ผู้บริหารการศึกษาย่อมมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาหลักสูตร โดยจะเป็นผู้
กำหนดเป้าหมายของหลักสูตรให้เป็นไปตามความต้องการของสังคม ผู้วิจัยขอเสนอ
แนะนำดังนี้

1. การกำหนดหลักสูตรสังคมศึกษา โดยเฉพาะวิชาสังคมศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ควรจะเน้นในเรื่องการปฏิบัติจริงในสังคมให้มากกว่าเนื้อหาสาระที่เป็นนามธรรม ซึ่งเด็กเข้าใจยาก และในด้านเนื้อหาประชาธิปไตยควรจะเพิ่มในเรื่องท่อใบน้ำ

- ประชาธิปไตยในชีวิตประจำวัน
- สิทธิและหน้าที่ของบุรุษและสตรีไทย

2. 在การคัดเลือกบรรจุครุภูมิ ควรจะกระห้าด้วยความพินิจพิจารณาให้ได้บุกคลาที่เหมาะสม และตรงกับสาขาวิชาที่สอน โดยเฉพาะผู้สอนวิชาสังคมศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ควรจะได้ครุภูมิที่จบวิชาเอกสังคมศึกษา หรือการสอนสังคมศึกษา มีเชื้อรับผู้จบวิชาประวัติศาสตร์หรือภูมิศาสตร์ เพราะจะทำให้การสอนมีบัญญามาก

3. ควรจะให้การศึกษาอบรมเพิ่มเติมแก่ครุภูมิทำการสอนมาเป็นเวลานาน โดยให้ปรับปรุงห้องทางค่านวิชาการ และวิชีสอนให้สนับสนุนอยู่เสมอ

ขอเสนอแนะสำหรับบุรุษบริหารโรงเรียน

1. ควรสำรวจบุรุษภาคในโรงเรียน ตลอดจนประสบการณ์นักเรียนจะได้รับให้เป็นประชาธิปไตย เพื่อเป็นตัวอย่างให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตที่ดีในสังคมประชาธิปไตย โดยบุนบริหารท้องเมืองใจให้เป็นประชาธิปไตย และยินดีรับฟังความคิดเห็นของครุภูมิและนักเรียน ถ้าการปฏิบัติโดยครุภูมินักเรียนเป็นประชาธิปไตยแล้ว ทุกคนในโรงเรียน ก็จะเข้าถึงคุณค่าของกระบวนการประชาธิปไตยที่ถูกต้อง ความรู้สึกนี้จะด้อย ๆ แทรกซึมเข้าไปในจิตใจของนักเรียนที่จะเลือกตนอย ฉันจะเป็นผลไปสู่ความเป็นนักประชาธิปไตยที่ดีในอนาคต

2. บุรุษบริหารโรงเรียนควรจะตระหนักรถึงการจำลองเวลาที่ประชาธิปไตยให้นักเรียนทดลอง นั่นคือส่วนนักเรียน ถึงแม่ทางกระทรวงศึกษาธิการมีคำสั่งห้ามมีส่วนนักเรียนแต่เพื่อความเป็นอิสระทางวิชาการ บุรุษบริหารควรจะจัดให้มีลักษณะคล้ายส่วนนักเรียน ให้นักเรียนได้รู้สึกการเลือกตั้ง การใช้สิทธิ จะทำให้นักเรียนได้ประสบการณ์ตรง

ข้อเสนอแนะสำหรับครูสังคมศึกษา

การที่จะส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและการปฏิบัติตนเกี่ยวกับประชาธิปไตยโดยต้องนับถือและนับถือในสิ่งที่เป็นประชาธิปไตย แต่โดยเฉพาะครูสอนสังคมศึกษา ซึ่งมีหน้าที่โดยตรงในการถ่ายทอดภารกิจอบรมความเป็นประชาธิปไตยแก่นักเรียน ฉะนั้นการจะให้นักเรียนมีโนทัศน์และพัฒนาระบบคุณภาพของบุคคลตามหลักประชาธิปไตยด้วย ดังข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. เกี่ยวกับคุณลักษณะของตัวครู ครูในระบบประชาธิปไตยไม่เพียงแต่จะเป็นผู้มีภาระหน้าที่ในการเตรียมเนื้อหาและวิธีสอนเท่านั้น ครูจะต้องมีคุณลักษณะที่เหมาะสมสามารถที่จะเป็นผู้นำของเด็กได้ เป็นผู้มีจิตใจเป็นประชาธิปไตย

2. บรรยายการของห้องเรียน ครูจะต้องจัดบรรยายการของห้องเรียนที่ก่อให้เกิดความรู้สึกประชาธิปไตย ในห้องเรียนรู้สึกอบอุ่น เมื่อนอยู่กับครอบครัว ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความไว้วางใจกัน กล้าที่จะแสดงความคิดเห็น ชักถาม หรือโต้แย้งให้นักเรียนมีส่วนร่วมที่จะอยู่รวมกัน

3. ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนมีสิทธิเลือกภาพในการแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน ครูจะเป็นผู้โดยแนะนำและส่งเสริมความสามารถของนักเรียนในการแสดงความคิดเห็นใน การอภิปราย และในการแสดงออกในที่ประชุม ฝึกให้นักเรียนคุ้นเคยกับวิธีการและมารยาท ของการประชุม อภิปรายแบบประชาธิปไตย เช่น ให้ยกมือเมื่อต้องการจะแสดงความคิดเห็น

4. ฝึกให้นักเรียนรู้จักทำงานเป็นกลุ่ม มีการแบ่งกลุ่ม และการคัดเลือกหัวหน้า กลุ่ม (หรือประธาน) เลขานุการ และคำแนะนำทาง ๆ มีการประเมินผลงานโดยสมาชิกในกลุ่ม

5. ครูจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาของโนทัศน์ประชาธิปไตยอย่างที่ และสามารถนำมาถ่ายทอดให้นักเรียนเข้าใจง่าย พร้อมทั้งสอนในสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นหรือสิ่งที่ใกล้ตัวนักเรียนยิ่งดี จะทำให้นักเรียนเห็นว่าคนนั้นมีความเกี่ยวข้องด้วย

6. การสอนประชาธิปไตยนี้ ครูต้องสอนเพื่อนำไปใช้ในการเปลี่ยนแปลงพัฒนาระบบ ของผู้เรียน กล่าวคือไม่สอนให้จำเนื้อหาแต่อย่างเดียว การใช้เนื้อหาเพียงเพื่อเป็นแนวทาง ของการปฏิบัติเท่านั้น ครูต้องมุ่งส่งเสริมสร้างทั้งความรู้ทางทฤษฎีและการปฏิบัติ อนึ่งจะนำไปสู่

การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมประชาธิปไตยที่พึงประสงค์

7. ครูควรจะศึกษาถึงภูมิหลังของนักเรียนด้วยว่า บิดามารดา มีการศึกษาระดับใด ฐานะทางเศรษฐกิจเป็นอย่างไร เพราะจะมีผลต่อการเรียนและพฤติกรรมของเด็กได้มากพอสมควร

ขอเสนอแนะสำหรับสื่อมวลชน

จากผลการวิจัยและการอ้างอิง ปรากฏว่า สื่อมวลชนเป็นแหล่งความรู้ทางประชาธิปไตยที่สำคัญที่สุดของนักเรียน เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ ผู้วิจัยขอเสนอแนะสำหรับสื่อมวลชนดังต่อไปนี้

1. สื่อมวลชนควรถือเป็นหน้าที่หลักในการให้ความรู้ความเข้าใจในการปกครองระบอบประชาธิปไตยให้ถูกต้องแก่นักเรียน

2. การเสนอหัวข้อ เกี่ยวกับ ความต้องการและความต้องการ ไม่มีคติในการวิจารณ์ในสิ่งทั่ง ๆ และขอคิดเห็นควรเป็นแนวทางในการพัฒนาความคิดที่ดีแก่นักเรียน

3. หนังสือพิมพ์ควรเสนอข่าวและเรื่องราวที่เป็นจริงและถูกต้อง พัฒนาในด้านเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ควรจะเป็นทางสร้างสรรค์และให้ความรู้ มากกว่าการโฆษณาหรือการใส่เนื้อหาวนิยายเพื่อให้ผู้อ่านติดตามได้怏怏ไม่休

4. หนังสือพิมพ์ควรจะมีการเสนอบทความ หรือแนวคิดในการวิเคราะห์การปฏิบัติ หรือความประพฤติที่ไม่ถูกต้องของคนไทยในระบอบประชาธิปไตยให้ถูกต้อง เช่น ในเรื่องการใช้สิทธิหรือความรับผิดชอบในสังคมของคนไทยบ้าง

ขอเสนอแนะสำหรับผู้ปกครอง

ครอบครัวนับว่าเป็นสถานที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักเรียนเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ เพราะเด็กต้องอาศัยอยู่กับบิดามารดา หรือผู้ปกครอง เป็นระยะเวลาเวลายาวนานกว่าสถานที่อื่น ๆ ดังนั้นผู้ปกครองควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. บิดามารดาครัวให้เด็กชูสีกันเสฉวนอว่า คนเป็นสماชิกหลักคุณหนึ่งของบ้าน
ให้เด็กชูจักรับผิดชอบในหน้าที่ ให้เด็กได้มีส่วนรู้เห็นในกิจกรรมบางอย่างของบ้าน บิดามารดา
อย่างมองเด็กว่าเด็กเกินไปที่จะทำงานใด ๆ

2. บิดามารดา หรือผู้ปกครองควรถือเป็นหน้าที่ของบุตรหลาน
ของตน บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ไม่มีความหวังพึงครุตานเดียว หันมาเพื่อปัจจุบันครูไม่สามารถ
ตามไปดูเด็กได้ทั้งสิ้น เมื่อเด็กพัฒนาไปเรียนไปแล้ว

3. ผู้ปกครองควรสร้างความสัมพันธ์อันดีในครอบครัว มีความรักใคร่ป่องดอง
ซึ่งกันและกัน ควรหลีกเลี่ยงการแยกกันอยู่หรือการหย่าร้าง การทะเลาะเบาะแส่งกันภายใน
ในครอบครัว เพราะจะทำให้เด็กเห็นบ้านไม่มีความอบอุ่น จะกล้ายิ่งไม่อยากอยู่บ้านของ
เที่ยวเตร comunità เพื่อนน้องบ้านใด

ขอเสนอแนะสำหรับผู้วิจัยต่อไป

1. ควรจะมีการทำการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างมนต์เสน่ห์กับพฤติกรรมด้านประชา
ชีปั้นไทยของนักเรียนโดยเปรียบเทียบระหว่างส่วนกลางกับภาคทาง ฯ ของประเทศไทย
ทำให้ได้ข้อมูลที่ลึกซึ้ง

2. ควรจะมีการวิจัยพฤติกรรมประชาชีปั้นไทยต่อไปว่าพระเจ้าในนักเรียนชาย
ซึ่งมีพฤติกรรมประชาชีปั้นไทยทำกันนักเรียนหญิง

3. ควรจะมีการศึกษาถึงคะแนนส่วนของนักเรียนขณะเรียนว่ามีความสัมพันธ์กับ
คะแนนมนต์เสน่ห์และพฤติกรรมที่ทำการวิจัยหรือไม่

4. ควรจะมีการศึกษามนต์เสน่ห์และพฤติกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ด้วยจะเป็นการดี เพราะเด็กในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายใกล้จะถึงวัยผู้ใหญ่ที่จะเข้าไปรับ
ผิดชอบสังคม